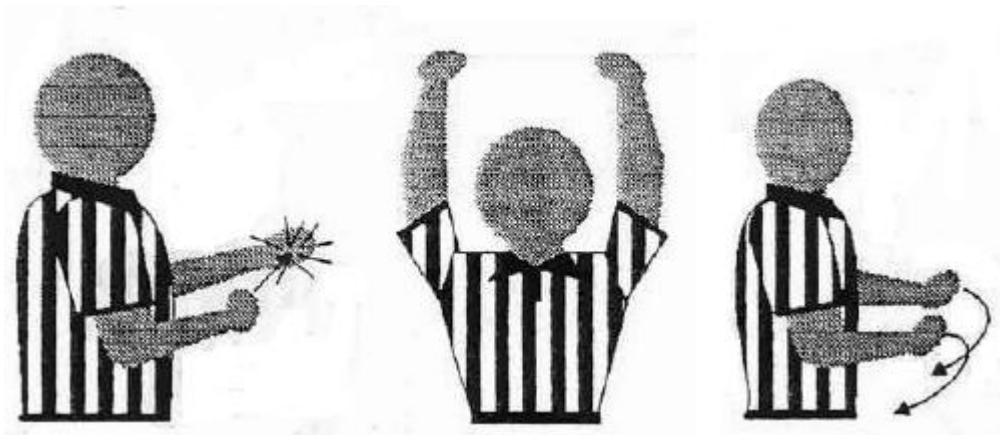

Interpretace Hrubého úmyslného faul v podobě napadení a otočení

Čl. 88: Základy bezpečnosti

Čl. 92: Definice a sankce prostého faulu

Čl. 93: Napadení

Čl. 100: Otočení

Čl. 107: Úmyslný hrubý faul

Pravidla a principy kontaktu

Vozíčkářské rugby je kontaktní sport, který na své vyšší úrovni často atakuje hranice bezpečnosti. Díky tvrdšímu způsobu hry se zajisté stává velice atraktivním, nicméně mezinárodní pravidla nepovolují všechny druhy kontaktů ve všech situacích právě s ohledem na princip bezpečnosti, který zaujímá své dominantní místo téměř v každém sportu.

Stále je s hráči diskutováno kde je vlastně ještě únosná míra tvrdší hry, ale určení pomyslné pevné hranice je bohužel nemožné. Veškeré situace je totiž nutné posuzovat individuálně a vyhodnotit situaci podle základních určujících faktorů, kterými jsou pozice napadeného a jeho poloha, rychlost obou hráčů, relativní síla nárazu a především i zranitelnost hráče (zde je nám částečným vodítkem klasifikace hráče). Dalšími rozhodujícími faktory jsou také velikost hráče, úhel při němž dojde ke kontaktu a schopnost hráče kontakt očekávat. Jedním z hlavních úkolů rozhodčích je dbát na ochranu hráčů a nelze pak podceňovat podobné situace a omlouvat nesportovní chování jako legální agresivní způsob hry v kontaktním sportu.

Samotní hráči by měli v rámci svých možností dbát na bezpečnost všech ostatních hráčů na hrací ploše takovým způsobem, jak je interpretován v základech bezpečnosti (Čl. 88) a vyhnout se tak nejen trestu za faul napadení (charging) nebo otočení (spining), ale i možnému ohrožení napadeného:

„Byť je kontakt mezi dvěma vozíky povolen, hráči by neměli převýšit přiměřenou sílu, když atakují soupeře v určité pozici nebo při získání míče. Pokud hráči kontakt začali, jsou odpovědní za způsob, kterým dostali jiné hráče do rizika. Je od nich očekáváno, že vynaloží úsilí, aby se vyhnuli nebezpečným kontaktům zpomalením, zastavením nebo změnou směru, je-li to potřeba.“

Napadení (Čl. 93)

„Hráči není povoleno narazit do protihráče obrovskou rychlostí nebo relativně velkou silou do protihráče, při níž je riziko jeho poranění“. Když budeme interpretovat článek o napadení, je pochopitelné, že nestačí při nárazu jet rychleji než protihráč nebo logicky užívat vyšší sílu při pokusu o skórování k tomu, aby byl udělen trest za napadení. Rozhodčí vždy usuzuje především podle toho, je-li přítomen již zmiňovaný prvek nebezpečnosti dle výše uvedených faktorů.

O faulu napadení můžeme jednoznačně hovořit v případě, kdy je hráč atakován po hvizdu, nečekaně a obrovskou rychlostí kolmo zezadu, leží na zemi po pádu nebo balancuje na svém vozíku. V posledních dvou případech hovořím již o hrubém úmyslném faulu, protože je jasné, že záměrem hráče při spáchání prostého faulu bylo bezohledné porušení pravidel na úkor bezpečnosti nebo zastrašení soupeře. Modelovou situací je například atakování klasifikačně slabšího hráče očekávajícího přihrávku za osou zadních kol od hráče vyšší klasifikace při obrovské rychlosti, která k tomu byla vyvinuta.

Otočení (Čl. 100)

„Hráči není povoleno kontaktovat soupeře v jakémkoliv bodě za osou zadních kol tak, aby způsobil otočení vozíku v horizontální nebo vertikální rovině.“ Interpretace i zde opět hovoří o prvku bezpečnosti - ano, pravidla zakazují takto kontaktovat soupeřův vozík, ale jen v případě kdy bude hráč tímto konáním ohrožen či znevýhodněn. Tedy například v případě, kdy hráč nebude při vysoké rychlosti tento kontakt očekávat nebo se dostane do skutečné rotace a tím i chvilkové neovladatelnosti vlastního vozíku. Nevýhoda způsobená otočením má za

důsledek především ztrátu míči díky vzniklé rotaci. Modelovým příkladem je i zde bezohledné porušení pravidel na úkor bezpečnosti soupeře v případě, že je hráč, mající míč v držení, kontaktován ve vysoké rychlosti za osou zadních kol před volným brankovištěm soupeře (tedy v jisté gólové situaci). Výsledkem je často zákonitě přetočení vozíku jak v horizontální tak vertikální rovině napadeného, spolu s vysokým rizikem poranění. Pochopitelně je hráč potrestán za otočení ve smyslu hrubého úmyslného faulu.

Je potřeba si uvědomit, že nebezpečnou hrou neohrožuje viník jen ostatní hráče, ale díky novému systému ukládání žlutých a červených kart i vlastní tým, protože soustavným užíváním nadměrné agresivity hrozí hráči vyloučení ze zápasu, popřípadě i dalšího utkání.

Tomáš Drábek
Rozhodčí ČNRLV
05/2009